

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 106/20
Luksemburg, 15 września 2020 r.

Wyrok w sprawach połączonych C-807/18 i C-39/19
Telenor Magyarország Zrt. / Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Trybunał dokonał po raz pierwszy wykładni rozporządzenia Unii gwarantującego „neutralność Internetu”

Wymogi dotyczące ochrony praw użytkowników Internetu i niedyskryminacyjnego traktowania transmisji danych, ustanowione w art. 3 tego rozporządzenia, stanowią przeszkodę, by dostawcy dostępu do Internetu uprzywilejowywali niektóre aplikacje i usług za pomocą ofert, które umożliwiają korzystanie z tych aplikacji i usług według „stawki zerowej”, poddając jednocześnie korzystanie z innych aplikacji i usług środkom polegającym na blokowaniu lub spowalnianiu transmisji danych

Spółka Telenor z siedzibą na Węgrzech świadczy m.in. usługi dostępu do Internetu. Wśród usług oferowanych klientom znajdują się dwie oferty pakietowe preferencyjnego dostępu („stawka zerowa”), których szczególną cechą jest to, że transmisja danych generowana przez niektóre szczególne usługi i aplikacje nie jest uwzględniana w konsumpcji ilości danych zakupionych przez klientów. Ponadto po wyczerpaniu tej ilości danych, klienci mogą nadal bez ograniczeń korzystać z tych szczególnych aplikacji i usług, podczas gdy środki polegające na zablokowaniu lub spowolnieniu transmisji są stosowane do pozostałych z dostępnych aplikacji i usług.

Po wszczęciu dwóch postępowań mających na celu kontrolę zgodności dwóch wspomnianych ofert pakietowych z rozporządzeniem 2015/2120 ustanawiającym środki dotyczące dostępu do otwartego Internetu¹, węgierski urząd ds. komunikacji i mediów wydał dwie decyzje, w których uznał, że obie oferty naruszają powszechny obowiązek równego traktowania i niedyskryminacji transmisji danych, ustanowiony w art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia oraz że spółka Telenor powinna wycofać wspomniane oferty.

Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego Budapeszt, Węgry), do którego wpłynęły obie skargi wniesione przez spółkę Telenor, zwrócił się do Trybunału z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w celu ustalenia, w jaki sposób należy interpretować i stosować art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2015/2120, które gwarantują określone prawa² użytkownikom końcowym usług dostępu do Internetu i które zakazują dostawcom takich usług stosowania postanowień umownych lub praktyk handlowych ograniczających korzystanie z tych praw w sposób dyskryminujący, a także art. 3 ust. 3, który ustanawia powszechny obowiązek równego i niedyskryminacyjnego traktowania transmisji danych.

W wyroku z dnia 15 września 2020 r. Trybunał, orzekając w składzie wielkiej izby, po raz pierwszy dokonał wykładni rozporządzenia 2015/2120, które ustanawia podstawową zasadę otwartości Internetu (powszechnie znaną jako zasadę „neutralności sieci”).

W odniesieniu w pierwszej kolejności do wykładni art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2015/2120 w związku z art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia, Trybunał zwrócił uwagę, że drugi z tych przepisów

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego [I]nternetu oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz.U. L 310, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2016, L27, s. 14).

² Prawo użytkowników końcowych do dostępu do aplikacji, treści i usług oraz do korzystania z nich, ale także prawo do udostępniania aplikacji, treści i świadczenia usług, jak również prawo do korzystania z wybranych urządzeń końcowych.

stanowi, iż prawa, które gwarantuje on użytkownikom końcowym usług dostępu do Internetu, mogą być wykonywane „za pośrednictwem usługi dostępu do [I]nternetu” oraz że pierwszy z przywołanych przepisów wymaga, aby taka usługa nie tworzyła ograniczeń w korzystaniu z tych praw. Ponadto z art. 3 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia wynika, że usługi danego dostawcy dostępu do Internetu powinny być oceniane w świetle tego wymogu przez krajowe organy regulacyjne³ i pod kontrolą właściwych sądów krajowych, z uwzględnieniem zarówno umów zawieranych przez tego dostawcę z użytkownikami końcowymi, jak i stosowanych przez niego praktyk handlowych.

W tym kontekście Trybunał, po przedstawieniu szeregu wyjaśnień ogólnych dotyczących znaczenia pojęć „postanowienia umowne”, „praktyki handlowe” i „użytkownicy końcowi”⁴, którymi posługuje się rozporządzenie 2015/2120 stwierdził, że zawieranie umów, na mocy których klienci wybierają oferty pakietowe łączące „stawkę zerową” oraz środki polegające na blokowaniu lub spowolnieniu transmisji danych, związane z korzystaniem z pozostałych usług i aplikacji, innych niż szczególnie usługi i aplikacje objęte „stawką zerową”, może prowadzić do ograniczenia korzystania przez użytkowników końcowych z ich praw w rozumieniu art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia, na istotnej części rynku. Tego rodzaju oferty pakietowe mogą bowiem zwiększać korzystanie z aplikacji i usług uprzywilejowanych, a w związku z tym powodować mniejsze zainteresowanie korzystaniem z innych dostępnych aplikacji i usług, biorąc pod uwagę środki, za pomocą których dostawca usług dostępu do Internetu czyni korzystanie z nich trudniejszym technicznie, jeśli nie niemożliwym. Ponadto, im większa jest liczba klientów, którzy zawierają takie umowy, tym większe jest prawdopodobieństwo, że skumulowane skutki takich umów – biorąc pod uwagę ich skalę – mogą prowadzić do znacznego ograniczenia korzystania przez użytkowników końcowych z ich praw lub nawet podważyć samą istotę tych praw.

W drugiej kolejności, odnośnie do wykładni art. 3 ust. 3 rozporządzenia 2015/2120, Trybunał wskazał, że stwierdzenie niezgodności z tym przepisem nie wymaga przeprowadzenia żadnej oceny oddziaływania środków polegających na blokowaniu lub spowalnianiu transmisji danych na korzystanie przez użytkowników końcowych z ich praw. Przepis ten nie ustanawia bowiem takiego wymogu w celu dokonania oceny przestrzegania sformułowanego w nim powszechnego obowiązku równego i niedyskryminującego traktowania transmisji danych. Ponadto Trybunał orzekł, że w sytuacji, gdy środki polegające na spowolnieniu lub blokowaniu transmisji danych opierają się nie na obiektywnych różnicach między wymogami technicznymi w zakresie jakości usług niektórych szczególnych kategorii transmisji danych, lecz na względach natury handlowej, środki te jako takie należy uznać za niezgodne z tym przepisem.

W konsekwencji oferty pakietowe, takie jak oferty poddane kontroli sądu krajowego, mogą co do zasady naruszać zarówno art. 3 ust. 2, jak i art. 3 ust. 3 rozporządzenia 2015/2120, przy czym właściwe organy i sądy krajowe mogą bezpośrednio badać je w świetle drugiego z przywołanych przepisów.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

---

³ Na podstawie art. 5 rozporządzenia nr 2015/2120.

⁴ Ostatnie z przywołanych pojęć obejmuje swym zakresem wszystkie osoby fizyczne lub prawne, które korzystają z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub wnoszą o ich udostępnienie. Ponadto kategoria ta obejmuje zarówno osoby fizyczne lub prawne, które korzystają z usług dostępu do Internetu w celu uzyskania dostępu do treści, aplikacji i usług, jak i te, które polegają na dostępie do Internetu w celu udostępniania treści, aplikacji i usług.